

A Budapesti – Budafoki Református Egyházközség

2009. ősz

A sátor

A sátor, sátorozni, felszedni a sátorfáját kifejezések nagyon kedvesek a szívemnek. Gyermekkorunkban évekig nyaraltunk a Balatonon egy nagy katonai sátorban, amelyben emeletes ágyak voltak, és elfért az egész család. Könnyű volt elképzelni a bibliai atyák életét, akik sátorlakók voltak. Természetes volt az is a számunkra, hogy a templom is egy sátor volt, Isten sátora, a Szent Sátor. Annak ellenére, hogy vásznakból és szőttesekből készült, mindig úgy élt a tudatomban, mint egy nagyon szilárd dolog, amelyhez nem lehetett csak úgy hozzányúlni és főként nem lehetett készületlenül bemenni, és illetéktelen dolgokat csinálni. Az a föld, ahová felállították vándorlás közben, szent földé lett általa. Isten és a sátor szorosan kapcsolódnak egymáshoz a Bibliában, még akkor is, amikor már rég letelepedett az Isten népe és csodálatos templomot épített az Úrnak a Sionon. Ő valamiképpen a város és a templom ellenére is sátorlakó maradt. Prófétai kifejezéssel élve: csodálatos, szent nomád a letelepedett, elkényelmesedett, gyakran megkövéredett szívű népe között.

Most mi is újra felferjük a sátrat és máris nagyon sok mozgás, feladat, program szerveződik köré: élet. Szeretnénk így látni és hisszük is. De van egy csendes reménységünk is arról, hogy több mint egy programpont a fesztiválban. A szent Nomád is jelét adja annak, hogy sátor kedvére való. Jézus is hordozta ezt a vonását az Atyának. Egész földi életében vándorolt, nem ült otthon Kapernaumban és várta, hogy oda menjenek az emberek, hanem ő ment közéjük. Hol itt, hol ott volt néhány napot, azután tovább ment és egy idő után újból visszatért és ott régi ismerősként fogadták. Ő pedig prédikált, gyó-

gyított, beszélgetett, ünnepelt velük, egy volt velük és mégis ő volt a központ. Erő, szeretet, békesség és öröm áradt belőle, s akik találkoztak vele, tovább vitték ezeket az ajándékokat. Ezért ajándék a mi számunkra ez a két nap. Ezzel a lelkülettel vállaljuk a többletmunkát, fáradtságot, olykor bosszantó nehézségeket. Nézzük, amint a szakemberek villámgyorsan és nagy profizmussal felállítják a sátrat, majd a végén ugyanígy elbontják. Mintha itt sem lett volna, mégis két napig olyasmi történik benne, amelyik nem múlik el nyomtalanul a lelkekben és várják, hogy egy év múlva újra álljon a sátor.

Isten áldja meg a Szőlőskert Gyermeksátor minden vendégét és munkatársát ezen a hétvégén.

Nagy Péter

„Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen.”

(gondnoki beszámoló)

*Jel. 21,6 „Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég.
Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen.”*

A mostani beszámolóban a Pünkösdi és az iskolakezdés közötti gyülekezeti eseményeket tekintem át. A Református bibliaolvasó kalauz egyik mára szóló igéjével köszöntöm az olvasókat. A nyár a pihenés, a feltöltődés lehetőségét adta még annak is, aki nem tudott elutazni nyaralni, hiszen a napsütés, a hosszan tartó világosság jobb kedvre derített mindenkit. Mindannyiunk számára megannyi örömet és kihívást hordoz a következő időszak is. Tanévkezdés, a munka sűrűsödése, a magyar élet válságának megannyi jele és feladata. Mégis tudhatjuk és örömmel vallhatjuk, hogy Krisztus már megvívta a végső küzdelmet és ingyen adja számunkra az élet forrásvizét.

Június 6-án, a bakonyházi **gyülekezeti kiránduláson** nem is volt elég egy autóbussz, hanem még egy másodikat is kellett bérelni lelkes szervezőnknek, Papp Tamásnak. Köszönjük Szabó Máté túravezetőnek a cserkészies felkészülést és útmutatást. Részletesebb beszámolót a hírlevél más lapjain olvashatunk.

Az elmúlt 5 évet záró **ünnepi vespera (zsolttáros istentisztelet)** alkalmá június 6-án is a szokott felemelő hangulatban zajlott. Többen még az aznapi kirándulásról is hamarabb eljöttek, hogy részt vehessenek. Köszönjük Papp Anette szervezői munkáját Az **első őszi alkalom október 3-án** 18 órakor kezdődik, terveink szerint Bogárdi Szabó István püspök testvérünk igehirdetésével.

Június 13-án tartottuk a gyülekezeti **kiscsoportok találkozóját** több, mint ötven résztvevővel. A közel kétórás alkalmon a csoportok egy-egy képviselője válaszolt arra kérdésre, hogy mit jelent számára a kiscsoporton keresztül tartozni a gyülekezethez. Az egyik kiscsoport, a kórus vezetésével még kánont is énekeltünk. Szeretettel várják a lelkészek, a presbiterek és a gyülekezeti munkatársak a gyülekezethez szorosabban csatlakozni kívánók jelentkezését. Kérem a kiscsoportok minden tagját, hogy hívogassák ismerőseiket, barátait a közösség mélyebb szintjeire.

A kiscsoportos találkozó után a gyülekezet többi tagjával együtt mintegy százan köszöntöttük lelkészünket, **Nagy Pétert, hatvanadik születésnapja** alkalmából. A gyülekezet jókívánságait Papp-Tóth Viola beosztott lelkész, Simon Dorka és e sorok írója adta át. Oláh Béla verssel fejezte ki jókívánságait. A barátok köszöntését Dr. Marjovszky Tibor teológiai tanár, a baranyai lelkésztársakét pedig Bereczky Ildikó harkányi lelkész tolmácsolta. Az ajándékok sorában a legnagyobb meglepetést talán a gyülekezet mintegy húsz tagja által lejegyzett, Forgács Ildikó és Naszádi Krisztina által szerkesztett – a vasárnapi gyermektanítások válogatását tartalmazó - **Hatvan párperces** című kötet átadása okozta az ünnepeltnek. Az első kiadás száz példányban készült és a szerzőnek juttatott példányokon kívül mindenkinek jutott belőle, aki az ünnepség előkészítését és az ajándékokat munkával és/vagy anyagiakkal támogatta. Naszádi Krisztina bejelentette, hogy a Harmat kiadó nagyobb példányszámban is hajlandó megjelentetni. Ez meg is történt és ma már a **gyülekezet tagjai 50%-os bevezető áron** hozzájuthatnak a kötethez addig, amíg a készleten levő 200 példány el nem fogy. A templomi köszöntést a gyülekezeti teremben jó hangulatú több órás szeretetvendégség követte.

Június 14-én volt a **hittan évzáró, amikor** megköszöntük a hitoktató lelkészek és a tanulók egész éves kitartó munkáját és Isten megtartó kegyelmét.

Június 20-án gyülekezeti tagunk és a Halacska óvoda óvónője, **Csipak Viki esküvőjének** örültünk.

Június 27-én **megszületett Juhász Hunor Domokos**, Juhász Balázs és Szabó Kata diakónus első gyermeke. Isten áldását kérjük a család életére.

Június 29-én kezdődtek az első gyülekezeti **hittantáborok**. A sort záró hatodik cserkész tábor augusztus 20-án fejeződött be. Beszámolókat ebben a hírlevélben és remélhetőleg még a következőben is olvashatunk. Köszönjük a táborokat vezető lelkészek és munkatársak kitartását, a gyerekek lelkesedését és a szülők támogatását.

A szerdai 60-on túliak bibliaórája mellett az egyik leglátogatottabb hétközi rendszeres gyülekezeti program nyáron is a gyülekezeti foci volt. Gyarmati Imrénél lehet erre az alkalomra jelentkezni.

A nyári szabadságok, táborok és a szünidő alatt is nagy bátorítás volt számomra, hogy a vasárnapi templomlátogató gyülekezet létszáma alig csökkent, sok új arc jelent meg közöttünk. Fogadjuk őket szeretettel, jó szóval, hogy ősszel is velünk maradjanak. A nyáron szokásos „esküvői szezon” mellett örömeinkre számos keresztelőre is sor került.

A nagy melegben sajnos sok idős testvérünk ravatalánál is meg kellett állnunk. Isten vigasztaló kegyelmét kérjük a rokonok és barátok számára.

Az iskolaév kezdetét a gyülekezet számára, immár hagyományosan a Buda-foki Pezsgő- és Borfesztivál keretében szervezésünkben zajló **Szőlőskert gyermekszáraz** programjai jelentik. Idén szeptember 5-én és 6-án kerül sor erre az alkalomra. A programot mellékeljük. Előre is köszönöm a szervezésben és a megvalósításban közreműködő számos gyülekezeti tag szolgálatát.

Szeptember 5-én lesz a nagytestényi gyülekezet új lelkészének, Kovács-Hajdu Albertnek, szeptember 13-án pedig a másik szomszéd gyülekezetben, Kelenvölgy-Albertfalván Pocsaji Miklósnak a **beiktatása**, ahova szeretettel várják a mi gyülekezetünk tagjait is. Az alkalmak 15 órakor kezdődnek.

Szeptember 11-én, pénteken 16h30-kor lesz templomunkban óvodánk tanévnyitó ünnepélye. A gyülekezet minden tagját szeretettel várjuk.

Szeptember 20-án lesz a **hittanos tanévnyitó** templomunkban. Kérjük a szülőket, nagyszülőket, hogy a tanévkezdéskor járjanak utána, hogy a gyermekek kapják meg az **iskolai hittan oktatás** lehetőségét. Élünk ezzel az alkalommal, amíg lehet... Ha az iskolában akadályba ütköznek, kérjük, jelezzék a lelkészeknek vagy a presbitereknek.

Szeptember 22-én lesz a **Budafoki esték** sorozat első őszi alkalma. Előadónk Pungurné Császár Judit lesz, „*Kálvin és a nők*” címmel. Terveink szerint október 20-án egyházkerületünk főgondnoka, dr. Tókéczki László lesz a vendégünk „*A kálvinizmus hatásai Magyarországon*” című előadásával.

Szeptember 25-én, pénteken 16h45-kor lesz a **Halacska óvoda nagytétényi telephelyének** átadási ünnepélye, amire szeretettel hívjuk az érdekelt gyerekeket és családjaikon túlmenően a gyülekezet minden tagját is.

A lassan hagyománnyá váló gyülekezeti alkalom, a **Demjén-kupa és a gyülekezeti családi sportnap** október 10-én kerül sorra. Október 18-án **erősítik meg fogadalmukat** az 50, 60 ill. még több éve konfirmáltak. Kérjük, hogy az érdekeltek jelentkezzenek a lelkészeknél.

Ebben a Hírlevélben is megtalálható az **egész évre szóló gyülekezeti programtervezet**. Kérem, hogy szánjunk rá egy kis időt, tekintsük át és vezessük át a számunkra fontos alkalmakat saját naptárunkba is!

Sajnos ismételten jelezniünk kell, hogy a közüzemi díjak emelkedése, a hitoktatói óradíjak csökkenése (a megszüntetésről is vannak hírek) és a diakónia támogatása néhány olyan főbb tétel, melyek az ideai költségvetésben folyamatosan hangsúlyossá teszik az **egyházfenntartói járulékok** jelentős növekedését és lehetőség szerint a tartalék-képzést. Kérjük, hogy ki-ki lehetőségei szerint hozza meg ezeket az áldozatokat és bátorítson erre másokat is. Egyházunk gazdasági törvénye szerint az ajánlott minimál összeg a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a július végi adatok szerint a *nevesített felajánlások* továbbra is *jelentős növekedést mutattak*. Ennek ellenére bevételeink és kiadásaink egyenle-

ge még mindig mintegy **1 millió forint hiányt** ad ki. Ez az érték egy kis családnak hatalmas összeg, azonban a mi nagy, 400 választót magába ölelő közösségünknek átlagosan csak 2500 Ft-ot jelent.

Kérem a gyülekezet minden tagját, hogy imádságával és jelenlétével is támogassa alkalmainkat.

Testvéri köszöntéssel,

Budafok, 2009. szeptember 2.

Németh Géza
gondnok

Egy öregdiák a Csillagponton

Meghívtak. Még júniusban a balatonszárszói senior konferencián. Pápáról, Szegedről és Budapestről is jöttek Soli Deo Gloriás (SDG) fiatalok az utolsó napra. Jól éreztük magunkat Velük, de ők is így gondolták, mert meghívtak a bennünket Csillagpontra; a tábor minden napjára néhány seniort, hogy beszéljenek a régi ifjúsági konferenciákról. A harmadik napon ránk került a sor. Amikor megérkeztünk, már a tábor bejárata előtt meglepett a szervezethez. Udvarias parkolóőr mutatta az utat. A bejáratnál kedvesen fogadott meghívónk, Katona Viktor, pápai teológus, aki a diákszövetség egyik vezetője. Már a levegőben, amikor beleszippantottam, a régi diáktáborok légkörét éreztem. Úgy éreztem: itthon vagyok. A „főutcán” indultunk és megtekintettünk mindent, ami kitélt tőlünk – árnyékban 39° C volt. Sürgés-forgás, nyüzsgés, de mindenben látszott a fegyelmezethez. Meghívásunk az SDG-s kávéházba szólt. Az ötletekből nem fogytak ki barátaink. Három kávéház üzemelt, a kívánságoknak megfelelően. Hideg üdítő, jegeskávé, Cappuccino volt a kínálat. Ez a kávéház óriási kerek sátorban üzemelt, a másik kettő kő épületben. A sátor háta mögött a „hősök-(ősök)-tere-(terhe)” terület el. A sátor falán egymás mellett nyolc tablót helyeztek el, nyolc öreg senior fényképével és alatta leírva: mit üzennek az utódaiknak. Megértettük hogy ezért fényképeztek minket olyan buzgón a senior konferencia utolsó napján. Nyolcunktól kértek e-mailen üzenetet. Délután, amikor a hőség a tetőfokára hágott fiatalokkal telt meg a sátor, és kezdődött a program szerinti beszélgetés, amikor sok-sok kérdésükre vártak választ. A beszélgetés elején elhelyeztük a sátor belső falára a nagy alakban elkészített SDG-s jelvényt. A jelvényünk, a kézben feltartott égő szív, kifejezi Kálvin gondolatát: „Szívemet égő áldozatul az Úrnak ajánlom”.

Azt kérdezték milyen volt a diákszövetség szervezete, mit jelentettek személyes életünkben a bibliaórák, nyári táborok, esti előadások. Nem felejthetjük el Dr. Kiss Sándor, Balla Péter, Farkas József, Hegyaljai György, Dr. Soós Géza bibliaóráit és előadásait. De örömmel hallgattuk Dobos Károlyt, Kovács Bálintot, Kulifay Gyulát is, akik az alapítóktól vették át a stafétabotot, amit nekünk adtak át. Elmondtuk: Az Ige tanulmányozása és az imádság életünk legfontosabb részévé lett, valamint a spiritualitás iránti fogékonyságot itt éltük meg. Kaposvárról és Szegedről is jött egy-egy öregdiák, és öröm volt találkozni tisztántúliakkal is.

A több, mint egyórás együttlétünket közös énekléssel zártuk: „Új szívet adj”, „Szenvedésben engedelmes” és „Krisztus a Király, nézzétek, feláll” SDG-s énekeket együtt zengtük. Rövid időre búcsúztunk, mert októberre újból meghívást kaptunk Nagykőrösre. A Csillagpont nekünk igazi fényt jelentett, megteltünk örömmel és hálaadással, hogy vannak, akiknek átadhatjuk a stafétabotot. Soli Deo Gloria – Egyedül Istené a Dicsőség!

Szonthy Erzsébet

Csillagpontos élményeim!

Honnan veszed a bátorságot? A Fadd-Domborin júliusban megrendezett református ifjúsági találkozónak ez volt a mottója. Az elsősorban fiatalokból álló több mint 2500 fős sátoztábor különleges élményt nyújtott. A délelőtti rövid, énekekkel egybekötött előadások után, a kiscsoportos beszélgetések alkalmával ismerkedtünk meg egymással egy könnyed, befogadó, családias beszélgetés keretein belül. A délutáni programok színes kínálata olyan bőséges volt, hogy lehetetlenség volt mindet végiglátogatni. Az imasátor, a kontraszt kiállítás, a Kálvin kert, evangelizációk, a különböző táncszak, koncertek, előadások, csak néhány azok közül, amiken a néhány nap alatt én is részt vettem, megéreztem. Mivel ez volt az első Csillagpont amelyre elmentem, számomra meghatározó élmény marad. Mindazoknak figyelmébe ajánlom, akik a hitben való szellemi épülésre, illetve egy kis kikapcsolódásra vágnak egy jó közösségben.

Külön köszönet illeti a szervezőket, akik áldozatos munkájának köszönhetően létrejöhettek ismét a Csillagpont. Isten áldását kérjük további szolgálatukra!

Káli Zoltán

Csillagpont 2009. Fadd-Dombori

Honnan veszed a bátorságot? Honnan vesszük a bátorságot? Ez a kérdés mindenkiben felmerülhet.

Idén erre kerestük a választ, vagyis próbáltuk megtalálni. A lovagi,- női és gyermeki bátorságot ismerhettük és fedezhettük fel önmagunkban. Ez volt a főtémája a 2009-es Református Ifjúsági Találkozónak, melynek ez évben Fadd-Dombori üdülőtelepe adott otthont. Több, mint 2500-an gyűltünk össze, és igyekeztünk minél több ismeretséget kötni. Ifink Paksig hajóval utazott, onnan pedig busszal közelítettük meg a táborhelyet. Már a hajóút alatt is érdekes, vicces programokkal hangoltak rá minket az elkövetkező négy napra. Megérkezésünk után regisztráltunk, majd elfoglaltuk sátrainkat. A nyitó áhitatot kedd este Lenkeyné Teleki Mária paksi lelkész tartotta. Saját félelminkről szólt: az elkötelezettségről, a változásokról, választásról, igent mondásról vagy gyermekvállalásról. Beszédében utat mutatott a bátorság forrásához. Az következő napokban különböző programokon vettünk részt, mint például: tanácsadó előadások, vetítések és kiállítások. A szórakozni vágyóknak alkalomuk nyílt koncerteket hallgatni, vagy legyőzni félelmüket azzal, hogy 18 méter magasra húzódkodtak fel egy kötélre. Ezenkívül sok lehetőség volt sportolni, röplabdázni, futballozni és még sárkányhajózni is. A kora reggeli áhitatok felébresztettek minket, majd reggeli után Kodácsy Tamás előadásában első alkalommal a lovagi, másodsorra a női és végül a harmadik napon a gyermeki bátorságról hallhatunk. Ezután több, mint 100 kisebb csoportra osztottak minket korosztály szerint, ahol átbeszélhettük a napi főtémáról hallottakat. A délutánok változatos tábori programjain kívül ellátogahattunk a Paksi Atomerőműbe, vagy strandolhattunk a Duna-holtágában. Napnyugta után az élettapasztalati és filozófiai előadások, filmklubok és további koncertek, valamint hajnalig tartó beszélgetések biztosították a jó kedvet. Aki inkább magányra vágyott, kiülhetett a vízpartra és elmélkedhetett a csodás csillagos éjszaka alatt. A szombati záró istentiszteleten Hajdú Zoltán Levente prédikált az apostolok rendkívüli elhivatottságáról. Számunkra ez a néhány nap felejthetetlenre sikerült. Újra átgondoltuk kapcsolatunkat az Úrral és reményünk szerint még közelebb kerültünk őhozzá. Ismét rengeteg élménnyel gazdagodtunk és bízunk benne két év múlva még többen, együtt dicsérhetjük az Urat a Csillagponton.

Gregus Barbara és Takács Ildikó

Egy emlékezetes, jól sikerült kirándulásról

2009. június 6-án reggel csomagokkal, hátizsákokkal és különböző főzőeszközökkel, három hatalmas bogrács társaságában indultunk a Budafoki Református Egyházközség kertjéből kirándulni. Az úti cél: **Bakonynána**, az Észak-Bakony keleti részén, erdőtől ölelt település. Egy nagy busz és egy kisebb gondoskodott a cél eléréséről. Ragyogó idő, a busz utasainak barátságos jókedve a gyönyörű táj, amin, keresztülhaladtunk észrevétlenné tette az utat, és egy-kettőre meg is érkeztünk. A komoly fizikai erőnlétet követelő csomagok cipelését a lovagias kiránduló férfiak szó nélkül magukra vállalták. A táborhelyen lepakoltunk és egy kisebb csoport elindult tüzelőt gyűjteni a főzéshez. A menü: **bográcsgulyás!** A kirándulók két részre oszlottak. Önkéntes alapon lehetett választani: ki marad a főzésben segíteni, és ki az, aki vállal egy komolyabb túrát a környéken.

Én ez utóbbi csoporthoz csatlakoztam és nem bántam meg! Hosszú gyaloglás után elérkeztünk Tésre, a helytörténeti múzeumhoz, ahol egy régi szélmalom néztünk meg. Titokzatos, meredek lépcsőn araszolva jutottunk fel a szélmalom padlására. Hatalmas malomkő és különböző ismeretlen szerkentyű várt fenn minket. Izgalmas felfedezés: a tetőt el lehetett tolni! Kell-e a jó fizikai erőnlét a molnároknak! Miután kellőképpen megcsodáltuk a szélmalom imponáló berendezését el is fáradtunk rendesen. Kis csoportokban letelepedtünk a malom körülvevő fűre és előkerültek az elemózsia csomagok. Pihenés után még izgalmasabb út várt az arra jelentkezőkre. Mintegy kétórás gyaloglás meredek erdei utakon, míg elértük a Gaja szépséges szurdokvölgyét és a patak munkájával kialakult Római fürdőt. A látvány kárpótolt a fáradságért. Ebben mindannyian egyetértettünk! A hosszú túra után farkaséhesen érkeztünk a táborhelyre, ahol már várt a bográcsgulyás. Étél régen ízlett úgy mint akkor. Késő délután indultunk vissza élménnyel gazdagon, kicsit fáradtan, de remek hangulatban.

Köszönjük a szervezőknek Papp-Tóth Violának és férjének, Papp Tamásnak ezt az élményt!

Eszlári Gabriella

Balatonfenyvesi hittantábor

A június 29-től július 4-ig tartó táborban tábori napló készült, melybe minden nap másik csoport diktálta le aznap élményeit. Az utolsó napon amolyan összefoglaló készült, ebből ismerhetjük meg hét élményeit.

„A korai kelés változatlanul nagyon nehezünkre esett, de ez volt az utolsó ebben a táborban. Nagyon örültünk, hogy ismét Balatonfenyvesre jöttünk táborozni, mert így, ha jó idő volt, akkor sokat lehetünk a vízben, ahol jókat vizilabdáztunk, úsztunk. A vízi sportok mellett sok más sportolási lehetőség is volt, többek között a focizás, melyet, ha valaki nem úzni akart, hanem csak nézni, az az ablakból is megnézhet. Így a 2009-es év sem maradt futballbajnokság nélkül.

A hittantáborban azonban elsősorban az igével foglalkoztunk, ami az idén arra tanított bennünket, hogy mindenért adjunk hálát Istennek. A délelőtti hittanfoglalkozások nagyon jók voltak, bár akadt köztünk olyan is, akinek nem lehetett újat mondani, mert már olyan régen tanul hittant, hogy csak a levágott lábujjú misszionárius történetét nem ismerte. Dóri reggel még nagyon álmos volt és úgy értette, hogy a Mariann lábujját kellett levágni. Szerencsére a táborban semmiféle amputációra nem került sor.

Itt Fenyvesen a természettel is ismerkedhettünk. Éjszaka sünit láttunk, amely egyáltalán nem félt tőlünk, sőt nagyon barátságos volt. Valószínűleg ő is tagja a Sündisznó Pártnak, amelyet Péter bácsi alapított. Misi egy zöld leveli békát talált, a lányok meg szőrös pókot a szobájukban. Hiába a borotválkozás nem csak a nagyfiúk gyenge pontja.

A héten a fürdőzés, sportolás, hittanfoglalkozás mellett nagyon sokat énekelünk és kézműveskedtünk. Kerekes Attilának leginkább a tangrami tetszett, ami a fiúk körében tanga-min néven vált ismertté. A fiúk amúgy sportot űztek abból, hogy a lányokat ijesztgették a sötétben azzal, hogy az arcukat elem-lámpával világították meg. A lányok a sok ijesztgetést szellemjárással viszonozták. Márk leginkább a szereplést élvezte, melyben egészen új oldalát mutatta meg nekünk. A tegnapi lakoma nagyon jól sikerült, mindenkinek nagyon ízlett, ám a gazdasági válság bennünket is elérte: ezúttal a csengettyűs italban nem voltak gyümölcsök, de így is nagyon finom volt.

A tábor összességében nagyon jó volt. Mindenki jól érezte magát. Reméljük jövőre is mindenki eljön aki itt volt, és jönnek majd új gyerekek is. Köszönet a felnőtteknek, akik ezt a táborozást számunkra lehetővé tették: Viola néninek, Zsuzsa néninek, Mariannak, Szabolcsnak, Erika néninek, Edit néninek és köszönet a többi felnőttnek és fiatalnak akik még segítettek: Gergők és Melinda.”

A kilenc kicsi táborozó

Cserkészkalandok

Aggódva és borús gondolatokkal készültem az idei nyári csapattáborra. A táborhely még tavasszal sem volt biztos, az összes vezető túl volt terhelve és a júliusig kapott visszajelzések alapján még a tavalyinál is kisebb létszámra számíthatunk, azaz alig több mint tíz cserkészre összesen. Ráadásul ez volt az első tábor, amiben őröt vezettem – talán ez tűnt a legnagyobb kihívásnak. Mindazonáltal keményen dolgoztunk, és a tábor előtti napokra már erőt vett a vezetőségen a jókedv.

Az előtáborba idén három nappal előttünk utazott le négy fiatalember (Ibu, Géza, Máté és Gergő), hogy rendbe tegyék a táborhelyet és előkészítsék a tábort. Felállították a zászlórudat, a közösségi sátrat, a konyhát, megcsinálták a közös étkezőt és a lány latrinát! Ez szép teljesítménynek számít.

Kedd reggel aztán mi is buszra szálltunk, és Vajk vezetésével elindultunk Pusttavám felé. Jó kedvünk volt. Örültünk egymásnak, és három olyan ember is köztünk volt, akiről biztosan tudtuk, hogy nem jön. Útközben játszani is megálltunk, ami megint emelte a hangulatot, bár az út azért elég hosszú volt, hogy elcsigázzon minket, mire a táborba értünk. A táborban maga Vincente Beppe köszöntött minket, a maffia vezére (azaz Ibu) – idei keretmesénk szerint ugyanis mi voltunk a Beppe család, és összegyűltünk, hogy megtartsuk a rendes éves konferenciánkat. Ősi találkozóhelyünket azonban, a Castello di Beppinit feldúlták és leégették aljas ellenségeink, amit feltétlenül rendbe kellett hoznunk, mire megérkeznek a vendégeink.

Elkezdődött hát a munka. Idén négy őrsi körletet építettünk fel, két fiút és két lányt – amióta a csapatba járok, most először volt nagyjából ugyanannyi fiú és lány! Tehát nekiálltunk sátrat állítani, asztalt, padot építeni – persze szigorúan csak fából, spárgával – ponyvát feszíteni és mosogatót csinálni. Büszkén állíthatom, hogy a két négyfős lánykörlet is ugyanolyan jól haladt,

mint a hét fiú a rét másik felén. Minden nap tanultunk éneket, és idén először gitárkíséret volt az ifjúsági dalokhoz!

Éjszakáink sem teltek eseménymentesen, ugyanis másik csapatok cserkészei kétszer is megpróbálták ellopni a zászlót! Szerencsére az őrség mindkét alkalommal résen volt, és, bár kellett érte fizetnünk némi édességgel, a zászló a mi tulajdonunkban maradt.

A nagybani építkezést azonban félbeszakította egy váratlan fordulat: megtudtuk, hogy (a keretmese egyik szereplője,) Patyomkin Kató néni is ellátogat a konferenciára! Ráadásul az építményeken kívül hiányzott még valami a konferenciához: az egész éves keretmese szerint ősszel megboldogult Don Fabrizio Beppe végrendeletének egyik melléklete, amit minden családtag roppant nagy kíváncsisággal várt, főleg Patyomkin Kató néni. Mindannyian tudtuk, hogy ha a melléklet nem lesz meg, mire Kató néni megérkezik, annak nagyon súlyos következményei lehetnek – óriási szerencsénk volt tehát, mikor kaptunk egy üzenetet egy jó baráttól, aki tudta, hogy hol lehet, amit keresünk. Azonnal felkerekedtünk hát, kétnapos portyafelszereléssel a hátunkon, hogy mi érjünk elsőként a jelzett helyre. (Talán egy kicsit érthetetlen lehet ez a leírás annak, aki nem volt ott a táborban, de a lényeg az, hogy mozgalmas életünk volt, és egy percig sem unatkoztunk.)

A kétnapos portya is tele volt izgalmakkal: az eső nem tudta eldönteni, hogy essen-e vagy sem, a táskák cserélgették a gazdájukat, és több fiúról is kiderült, hogy tud kedves is lenni, ha akar, ugyanis vitték egy ideig néhány kisebb lány táskáját. Éjszakára egy focipálya mellett vertünk tanyát, ahol volt vízcsap is – éljen! Megmosakodtunk, megvacsoráztunk és lefeküdtünk aludni a fák alá. Mindenki egy ponyvára terítette a polifoamját. Éjjel két óra tájban aztán eleredt az eső, úgyhogy kénytelenek voltunk a fejünk fölé húzni a ponyvát – ez sem volt mindennapos élmény, esőben szabad ég alatt aludni! És még hátra volt a portya második fele! Reggelre szermerkéléssé csitult az eső, és alighogy elindultunk, megtaláltuk az olyannyira keresett mellékleteket is. A portya szervezőjének, Annának köszönhetően következő célunk a móri városi strand volt. A strandon rajtunk kívül szinte senki nem volt, mindenki kiteríthette a napra száradni a ruháit és a hálósákját, sőt a csapat nagy része le is feküdt aludni – a maradék fürdött vagy röpizett, mindenki jól érezte magát. Mire visszaértünk a táborba, egy nagyszerű portya élményével lettünk gazdagabbak, és a csapat igazi közösséggé kovácsolódott.

A közös építmények felállítása ezek után már nem jelentett gondot, és a következő nap megérkeztek a vendégeink is, legjobban persze „Patyomkin Kató néninek” és a „fiának” örültünk.

Vasárnap felmentünk Móra az istentiszteletre. A tiszteletes úr nagyon szívesen fogadott minket, és megmutatta a templom mellett lévő gyülekezeti házat is. A táborba visszatérve, este tábortűz mellett megtartottuk a konferenciát. Végre mindenki számára kiderült a végrendelet teljes tartalma: minden őr „örökölt” egy-egy ingatlant, amivel elégedett lehet.

A tábor maradék része is nagyon élvezetes volt. A konferencia után ugyan sok embernek haza kellett utaznia, de még így is maradtunk elegen. Fölvartuk a cserkészingüinkre a krumplinyomdával készített táborjelvényt és moldvai néptáncot táncoltunk a regös napon, dalt írtunk Pál apostol megtéréséről a lelki napon, bejártuk a környező erdőt a természeti napon, közben a fiúk felől zengett az erdő, hogy „Kicsiny kis fényemmel...!”, és még sorolhatnám... Őszintén azt kívántam, hogy bár sose lenne vége!

De sajnos le kellett bontani a nagyszerű körleteket, össze kellett hajtogatni a sátrakat, hogy a saját holminkról ne is beszéljünk, mert eljött az utolsó este. Az utolsó tábortűz fergeteges volt, természetesen az elmaradhatatlan tűzugrás is ekkor került sorra. Miután libasorban, egymás vállát fogva, énekelve és egy-egy gyertyával a kezünkben még egyszer, utoljára bejártuk a táborhelyet, az éjszakát együtt kinn töltöttük a tábortűz parazsa mellett.

Mikor másnap hazaértünk Budafokra a templomhoz, együtt pakoltuk ki a tábori felszerelést szállító teherautót, és egy utolsó Kicsiny kis fényemmel elbúcsúztunk egymástól.

Túlzás nélkül állíthatom, hogy ez volt eddigi cserkészeim legjobb tábora. Mindenkinek azt kívánom, hogy legyen része hasonlóban.

Limbek Zsófi

Kedves Gyülekezet!

Idén a cserkészcsapattal szeretnénk a gyülekezeti életben minél aktívabban részt venni és részt vállalni. Hasonlóan a gyülekezet életéhez, a mi közösségünk is aktív, nyitott és nagy szeretettel hívjuk és várjuk az irántunk érdeklődőket.

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, és ne tiltsátok el tőlem őket, mert ilyenké az Isten országa.” (Márk 10,14)

Most szeptembertől általános iskola negyedik, ötödik és hatodik osztályos fiúk (10-12 éves kor) jelentkezését várjuk az újonnan induló fiú őrse, illetve a tavaly és tavalyelőtt kezdett lány őrsi közösségeinkbe várjuk a felső tagozatos (11-14 éves) kislányok jelentkezését.

Az évközi programokon készült rengeteg fénykép és beszámoló tanúskodik a csapat aktív és fejlődő életéről és a gyermekek számára is felejthetetlen élményekről. Mindezeket és a csapat életéről szóló minden további információt megtalálhatnak a www.cserkesz.hu/241 weboldalon. Biztatok mindenkit, hogy személyes kérdéseikkel is nyugodtan keressenek meg.

*Imreh Márton
Csapatparancsnok*

„Olyan ugyanis az élet, mint egy órálomás, ahová az Úr helyezett minket, s addig kell ezt őrizniünk, amíg ő vissza nem hív.

S így, ha az úrnak élünk és halunk meg, hagyjuk az ő akaratára halálunk és életünk határának megszabását. Ellenkezzen bár a test vak és ostoba vágyakozása, ne habozunk az Úr eljövételét nem csak könnyöggel, sóhajtozással, hanem fohászokdásokkal is kívánni.

Eljön ugyanis a mi megváltónk, aki a bajoknak és minden nyomorúságnak mérhetetlen örvényéből kiszabadítva az életnek, s az ő dicsőségének boldog örökségébe vezet.

(Kálvin: Institutio. III. 9, 4-5.)

A 2009-es évre tervezett gyülekezeti programok

Szeptember 5-6.	Szőlőskert Gyermeksátor
Szeptember 11.	Óvodai évnnyitó 16h30
Szeptember 20	Hittan tanévnyitó (szer. Vendégség, gyer. Munkatársak)
Szeptember 22 (kedd), 18h00	Budafoki esték 4. előadás (Pungurné, Császár Judit: Kálvin és a nők)
Október 3.	Vespera 18h00

Október 6.	Presbiteri gyűlés, 19h00
Október 10. (szombat)	Demjén kupa, sportnap
Október 18.	Konfirmáció megerősítés (50, 60, 70 éve)
Október 20. (kedd), 18h00	Budafoki esték 5. előadás, Tókéczki László: A kálvinizmus hatása Magyarországon
Október 26-31	Őszi hittantábor
Október 31 (szombat)	Reformáció (evangélikusoknál) 18h00
November 2. (kedd)	Presbiteri gyűlés, 19h00
November 6-8.	Ref. Házas hétvége
November 7.	Vespera 18h00
November 7.	Őszi templom-takarítás party 8h00
November 8 (vasárnap)	Istentisztelet, Kálvin-dombormű avatás
November 14 (szombat)	Bibliaismereti vetélkedő 15h00
November 15 (vasárnap)	Szeretetvendégség
November 28 (szombat)	Női adventi kézműves délután
November 29 (vasárnap)	Adventi gyermekműsor
December 1. (kedd)	Presbiteri gyűlés, 19h00
December 5. (szombat)	Vespera 18h00
December 6 (vasárnap)	Órbottyáni vendéglátás (...)
December 13. v. 20.	Nyugdíjas karácsony 15h00
December 19 (szombat)	Gyermekmissziós kar. 18h00
December 24 (csütörtök)	15h00 Istentisztelet 23h00 Istentisztelet
December 25 (péntek)	Karácsony 1. nap 10h00
December 26 (szombat)	Karácsony 2. nap 10h00
December 27 (vasárnap)	Istentisztelet 10h00
December 31 (csütörtök)	Évzáró istentisztelet 18h00 Ézsaiás ifi szilveszter
Január 1 (péntek)	Újévi istentisztelet 10h00
Január 2. (szombat)	Vespera 18h00

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

9.00 Kórus
10.00 Istentisztelet, minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség
16.00 Gimifi
17.00 Kisifi
19.00 Házi kör

Hétfő

18.30 Gyülekezeti foci

Kedd

9.00 Baba-mama kör
18.00 Bibliaóra

Szerda

9.00 Kézimunka kör
10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak
17.30 Női bibliaóra (kéthetente)

Csütörtök

8.00 Reggeli áhítat
19.30 Jónás ifi
19.30 Ádám-kör (kéthetente)

Péntek

18.00 Dániel ifi

Szombat

18.00 Ézsaiás ifi
18.00 Vesperás istentisztelet (minden hónap első szombatján)

Budapest-Budafoki Református Egyházközség
1221 Budapest, Demjén István u. 2.
Telefon: 229 2278
E-leveél: eklezsia.budafok@freemail.hu

Lelkipásztorok: Nagy Péter és Papp-Tóth Viola
Gondnok: Németh Géza
Hitoktató: Becker Norbert
Diakónus: Jani Marianna
Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu/>